

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném v Praze dne 22. ledna 2025 v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Šotta a soudců JUDr. Jaroslava Cihláře a Mgr. Oldřicha Volence **odvolání obžalovaného [jméno a příjmení] státní zástupkyně a poškozeného [POŠKOZENÝ 3]** proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 9. října 2024, č. j. 3 T 70/2024-1210, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d), f) tr. řádu se **napadený rozsudek** z podnětu odvolání obžalovaného, státní zástupkyně a poškozeného [POŠKOZENÝ 3] **ruší v celém rozsahu.**

Podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu se **znovu rozhoduje** tak, že

obžalovaný

[jméno a příjmení],

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

je vinen, že

1) poté, co si přes internetovou seznamku amateri.cz, kde vystupoval pod nickem „XXX“, domluvil schůzku s poškozeným [POŠKOZENÝ 1], nar. xxx, vystupujícím na portálu pod přezdívkou „XXX“, a to za účelem poskytnutí sexuálních služeb, se dne 8. 4. 2023 kolem 21.12 hodin na tuto domluvenou schůzku dostavil do bytu poškozeného na adrese Xxx, kde se však s poškozeným neshodli na ceně za požadované služby, tak při odchodu z bytu poškozeného jej na rozloučenou objal a při tom mu z levé zadní kapsy kalhot vytáhl černou „číšnickou“ peněženku s obsahem 7 600 Kč a 140 EUR (3 277,40 Kč při kurzu 1 EUR – 23,41 Kč), když to poškozený postřehl a snažil se obžalovaného zachytit za rukáv, ten se mu vysmekl a utekl z bytu pryč pronásledován poškozeným až na přibližně 500 m vzdálenou benzinovou čerpací stanici v ul. Xxx v Xxx, kde jej poškozený dostihl a peněženku si i s veškerým obsahem vzal zpět, neboť ji u něho viděl zastrčenou vzadu za pasem kalhot, a z místa odešel, přičemž ještě též den obžalovaný začal psát poškozenému prostřednictvím chatu na webu amateri.cz zprávy, ve kterých pokračoval nejméně do 10. 4. 2023 s tím, že požadoval od poškozeného doplatit, na čem se údajně dohodli, jinak oznámí na Policii, že ho chtěl poškozený přinutit k sexu bez kondomu, napadnout jej a také mu dal něco do pití,

příčemž psaní zpráv zakončil dne 10. 4. 2023 tím, že poškozenému napsal: „*poslední den :)*“, avšak poškozený na tyto zprávy nikterak nereagoval,

a v průběhu psaní těchto sdělení poškozenému, který na jeho výhrůžky nereagoval, obžalovaný tyto výhrůžky realizoval tak, že se dne 9. 4. 2023 dostavil na MOP Jarov, kde pod č. j.: KRPA-125819/ČJ-2023-001373 oznámil, že si na portálu amateri.cz s mužem vystupujícím pod přezdívkou „XXX“ smluvil schůzku se záměrem sexu za úplatu 2 000 Kč, přičemž v bytě mu tento muž nalil víno a začal se s ním dohadovat, že mu nezaplatí a ani neukáže smluvené peníze, pokoušel se o intimnosti a sdělil mu, že chce sex bez ochrany, avšak sex bez ochrany obžalovaný odmítal, nakonec se obžalovaný musel mužovu dotírání začít fyzicky bránit odstrčením, pak však začal mít pocit omámení, což mu nepřišlo po jedné skleničce vína normální, takže chtěl odejít, přičemž na chodbě bytu ten muž vytáhl peněženku, že mu dá nějaké peníze, ale ať to nikomu neříká, což obžalovaný odmítl, muž mu nabídl, že jej doprovodí na zastávku, toho se obžalovaný [JMÉNO A PŘÍJMENÍ] obával, a tak si řekl, že muži vezme tu peněženku, aby za ním běžel někam, kde jsou kamery, poté mu ji tedy vytáhl ze zadní kapsy kalhot a utíkal z domu pryč, doběhl na benzinovou čerpací stanici, kde ho ten muž doběhl, peněženku si vzal zpět a dal mu několik úderů na hlavu, což však obžalovaný vykryl, a muž potom odešel pryč, v rámci tohoto oznámení obžalovaný podstoupil dne 9. 4. 2023 v 02.15 hodin, respektive 02.20 hodin toxikologické vyšetření spojené s odběrem krve a moči, avšak s negativním výsledkem na omamné a psychotropní látky, přičemž dne 12. 4. 2023 se sám dostavil na SKPV Praha III, 3. OOK, kde v rámci podání vysvětlení ve smyslu § 61 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb. své oznámení ze dne 9. 4. 2023 vzal zpět s tím, že uvedl: „*K celé události bych chtěl sdělit pouze to, že jsem v ten večer byl velice rozrušen a celou věc jsem v tom stresu špatně vyhodnotil. Celou záležitost nechci nadále řešit a omlouvám se, že jsem zaneprázdnil policejní orgán,*“ přičemž s ohledem na uvedená zjištění byla věc policejním orgánem po provedeném šetření uložena ad acta,

2) dne 10. 9. 2023 přišel do místa bydliště poškozeného [POŠKOZENÝ 2], nar. xxx, v Xxx, a to po předchozí vzájemné domluvě na základě kontaktu prostřednictvím webové seznamky amateri.cz za účelem poskytnutí blíže neupřesněné pánské společnosti, přičemž když jej poškozený u dveří svého bytu odmítl a poslal pryč s tím, že se již jednou pravděpodobně viděli a že mu nyní během jejich elektronické konverzace zaslal cizí fotografii, tak po poškozeném, kterému dával najevo, že ví, že je veřejně známou osobou, požadoval zaplacení finanční částky ve výši až 2 000 Kč s tím, že pokud tak neučiní, tak že má vše nahrané a že by mohl přítelkyni, sousedům či médiím zveřejnit to, že si poškozený k sobě domů objednal mladého kluka, když mimo jiné poškozenému sdělil: „*Hele, nechceš mi dát přece něco od cesty, já nechci být nějak jako agresivní a to a tak, ale ...*“, na což mu poškozený dal blíže nezjištěný obnos s tím, že to má na taxi, ale obžalovaný pokračoval: „*Tos mi dal jako na cestu, to chápu, jo, ale mně by spíš, jestli bys mi třeba nedal něco jako za moji diskrétnost a tak? Protože když jsem vlastně přišel, tak jsem něco čekal, teď jako bych měl odejít ... Jako že jsem tady šel prostě jako za tebou, jako za [POŠKOZENÝ 2]. prostě tady jako do bytu, kterej si chtěl vzít mladýho kluka, a ještě k tomu má jako přítelkyni policistku*“, a když se jej poškozený zeptal, zda jej vydírá, tak mu odpověděl: „*Ne, to spíš jako za moji diskrétnost,*“ a na další upozornění poškozeného, že to, co požaduje, je vydírání, mu odpověděl: „*To není vydírání, to je normální jako diskrétnost. To je to samý, jako kdybych já teď prostě jako, taky bych mohl jít třeba jako do Blesku a prostě říct tady to, co prostě všechno děláš a tak, no,*“ a jelikož poškozený na uvedené výhrůžky nereagoval, obžalovaný z místa odešel,

3) poté, co obžalovaného prostřednictvím internetové erotické seznamky amateri.cz kontaktoval poškozený [POŠKOZENÝ 3] nar. xxx, který je osobou xxx a je xxx xxx xxx xxx, obžalovaný s poškozeným navázal prostřednictvím chatu sexuálně laděnou komunikaci, následně se za účelem poskytnutí sexuální služby za úplatu s poškozeným domluvil na schůzce, která proběhla v přesně nezjištěné době v první polovině roku 2023 v bytě poškozeného v Xxx ul. Xxx, přičemž při této schůzce od poškozeného přijal částku 2 000 Kč, za niž mu měl poskytnout smluvené sexuální

služby, avšak byt poškozeného ještě před poskytnutím domluvené služby opustil i s uvedenou částkou,

následně obžalovaného poškozený kontaktoval na jiném jeho účtu, když nevěděl, že se jedná o tutéž osobu, poté si obžalovaný opět smluvil s poškozeným osobní setkání za účelem poskytnutí sexuálních služeb za úplatu, setkání proběhlo v přesně nezjištěné době v měsíci červenci až srpnu 2023 v Xxx Na Pankráci v parku, přičemž poté, co obžalovaný poškozeného doprovodil ke dveřím bytu, začal od něho požadovat peníze pod pohrůžkou, že jinak půjde za spolubydlíci poškozeného, o němž věděl, že mu velmi záleží na diskrétnosti, a takto donutil poškozeného, aby mu vyplatil částku 6 000 Kč,

a následně obžalovaného poškozený kontaktoval přes chat, aniž by věděl, že se jedná stále o tutéž osobu, v další komunikaci vedené za účelem poskytnutí sexuálních služeb zaslal obžalovanému i své fotografie intimního charakteru, domluvili se na schůzce, k níž došlo opět v parku Na Pankráci, přičemž na této schůzce a i v další komunikaci požadoval obžalovaný od poškozeného další finanční prostředky pod pohrůžkou, že má jeho intimní fotografie, které může dát do schránek a může o tom říct spolubydlíci, varoval jej, že pokud to někomu poškozený řekne, zničí jej, poskytnutí dalších částek požadoval buď prostřednictvím výběru hotovosti z bankomatu, nebo převodu peněžních částek z bankovního účtu poškozeného č. xxx/0300 na svůj bankovní účet č. xxx/0300, přičemž poškozený z obavy ze zveřejnění fotografií a komunikace činil vše, co obžalovaný požadoval, když obžalovaný při telefonických pohrůžkách, které uskutečňoval, dával poškozenému, který se obával jako veřejně činná osoba následků pro svůj osobní a pracovní život, přesný časový limit, ve kterém musí stihnout poslat převodem požadované peníze na jeho účet, který stanovil v řádu 10 až 20 minut, a pokud poškozený v daném časovém limitu nestihl převod uskutečnit, stanovil mu „pokutu“ v podobě požadavku zaslání další částky, resp. jejího navýšení, a poškozený z obavy, že obžalovaný uskuteční své výhrůžky, obžalovanému jím požadované finanční částky předal či zaslal na jeho účet, a to v níže uvedených případech:

- dne 4. 10. 2023 v Praze 4 v obchodním centru Arkády Pankrác provedl 3 výběry hotovosti z bankomatu a obžalovanému předal částku ve výši 53 000 Kč,
- dne 6. 10. 2023 v Praze 2, náměstí I. P. Pavlova provedl výběr hotovosti z bankomatu ČSOB ve výši 70 000 Kč, kterou předal obžalovanému,
- dne 12. 10. 2023 po telefonické pohrůžce obžalovaného provedl bankovní převod částky ve výši 70 000 Kč ze svého účtu na účet obžalovaného a téhož dne stejným způsobem bankovní převod částky ve výši 10 000 Kč,
- dne 13. 10. 2023 po telefonické pohrůžce obžalovaného provedl postupně nejprve bankovní převod částky ve výši 70 000 Kč na účet obžalovaného a poté převod částky ve výši 4 000 Kč na bankovní účet obžalovaného,
- dne 22. 10. 2023 po telefonické pohrůžce obžalovaného provedl postupně bankovní převod částky ve výši 30 000 Kč, dále téhož dne převod další částky ve výši 30 000 Kč na účet obžalovaného,
- dne 8. 11. 2023 po telefonické pohrůžce obžalovaného provedl bankovní převod částky ve výši 40 000 Kč, dále téhož dne pod další telefonickou pohrůžkou provedl bankovní převod částky 35 000 Kč na účet obžalovaného,
- dne 11. 11. 2023 po telefonické pohrůžce obžalovaného provedl bankovní převod částky ve výši 40 000 Kč na bankovní účet obžalovaného,

- dne 12. 11. 2023 po telefonické pohružce obžalovaného provedl bankovní převod částky ve výši 40 000 Kč na bankovní účet obžalovaného,

- dne 13. 11. 2023 provedl v Praze 4-Budějovická v pobočce České spořitelny, vedle obchodního centra DBK, výběr hotovosti z bankomatu ve výši 63 000 Kč a tuto částku předal obžalovanému,

- dne 14. 11. 2023 po telefonické pohružce obžalovaného provedl bankovní převod částky 40 000 Kč na bankovní účet obžalovaného,

dále dne 15. 11. 2023 obžalovaný opakovaně telefonicky kontaktoval poškozeného a požadoval po něm, aby provedl bankovní převod, případně aby mu předal finanční částku ve výši 40 000 Kč, kterou v průběhu hovoru nejprve navýšil o 3 000 Kč, což měla být pokuta za to, že si poškozený vypnul předchozího dne telefon a nekomunikoval s ním, a když poškozený oponoval, že již nedisponuje dostatečnými finančními prostředky, tak jej nutil k tomu, aby si finance zajistil od přátel nebo z nějakého firemního účtu organizace, ve které poškozený vystupuje, nakonec požadovanou částku snížil na 20 000 Kč, následně dne 22. 11. 2023 si domluvil s poškozeným schůzku v Praze 4 u křižovatky ulic Xxx poblíž kavárny Xxx, při této schůzce mu poškozený předal mezi nimi domluvenou finanční hotovost ve výši 50 000 Kč, zároveň obžalovaný po poškozeném požadoval podepsat listinu označenou jako „Uznání dluhu“ a směnku na částku 550 000 Kč, když tímto měl poškozený uznat fiktivní dluh vůči jeho osobě ve výši 550 000 Kč se splatností do 30. 4. 2024, čímž obžalovaný podmiňoval vymazání jejich vzájemné sexuálně laděné chatové komunikace a intimních fotografií poškozeného, přičemž vzápětí poté byl na místě zadržen Policií ČR, která již schůzku s poškozeným monitorovala,

uvedeným jednáním tak poškozenému [POŠKOZENÝ 3] nar. xxx, v důsledku předání finančních prostředků způsobil faktickou škodu ve výši 601 000 Kč, celková výše škody by v případě zaplacení všech požadovaných částek činila celkem 1 201 000 Kč, když v této částce je zahrnuta částka ve výši 50 000 Kč dodaná policejním orgánem poškozenému za účelem předání obžalovanému dne 22. 11. 2023 v rámci předstíraného převodu a částka ve výši 550 000 Kč, kterou se obžalovaný pokusil od poškozeného získat donucením k podpisu směnky,

tedy

jednak ad 1-3) dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného pohružkou těžké újmy donutí, aby něco konal, a způsobí takovým činem značnou škodu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak ad 1) přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou a čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě,

jednak ad 1) jiného lživě obvinil z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání a spáchal takový čin v úmyslu zakrýt svůj vlastní trestný čin,

čímž spáchal

jednak pokus zločinu vydírání podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 175 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku,

jednak přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku,

jednak přečin krivého obvinění podle § 345 odst. 2, 3 písm. d) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.**

Podle § 85 odst. 3 tr. zákoníku se **obžalovanému ukládá**, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil poškozenému [POŠKOZENÝ 3] odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestnými činy způsobil.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

- počítačové sestavy Fractal,
- mobilního telefonu zn. iPhone 13, IMEI 1:356177150435622, IMEI 2:356177150309264 včetně SIM karty,
- notebooku zn. Apple stříbrné barvy model a2941, s. č. PQW16g9LPQ,
- nabíječního adaptéru zn. Apple, model A2676.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu **je obžalovaný povinen nahradit poškozenému [POŠKOZENÝ 3] nar. xxx, nemajetkovou újmu ve výši 150 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně ode dne 4. 9. 2024 do zaplacení.**

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 9. října 2024, č. j. 3 T 70/2024-1210 (dále též jen „napadené rozhodnutí“, případně „napadený rozsudek“), uznal Obvodní soud pro Prahu 4 obžalovaného [JMÉNO A PŘÍJMENÍ] vinným pod body 1, 2, 3 výroku rozsudku zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, v bodě 1 výroku rozsudku v jednočinném souběhu s přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku a přečinem krivého obvinění podle § 345 odst. 2, 3 písm. d) tr. zákoníku.

2. Těchto trestných činů se podle skutkových zjištění soudu I. stupně měl obžalovaný dopustit tím, že

1) poté, co si přes internetovou seznamku amateri.cz, kde vystupoval pod nickem "XXX", domluvil schůzku s poškozeným [POŠKOZENÝ 1], nar. xxx, vystupujícím na portálu pod přezdívkou "XXX" a to za účelem poskytnutí sexuálních služeb, se dne 8. 4. 2023 kolem 21:12 hodin na tuto domluvenou schůzku dostavil do bytu poškozeného na adrese Xxx, kde se však s poškozeným neshodli na ceně za požadované služby, tak při odchodu z bytu poškozeného jej na rozloučenou objal a při tomto mu z levé zadní kapsy kalhot vytáhl černou „číšnickou“ peněženku s obsahem 7.600 Kč a 140 EUR (3.277,40 Kč při kurzu 1 EUR – 23,41 Kč), když to poškozený postřehl a snažil se obžalovaného zachytit za rukáv, ten se mu vysmekl a utekl z bytu pryč pronásledován poškozeným až na přibližně 500m vzdálenou benzinovou čerpací stanici v ul. Xxx v Xxx, kde jej poškozený dostihl a peněženku si i s veškerým obsahem vzal zpět, neboť ji u něho viděl zastrčenou vzadu za pasem kalhot, a

Shodu s prvopisem potvrzuje P.V.

z místa odešel, přičemž ještě též den obžalovaný začal psát poškozenému prostřednictvím chatu na webu amateri.cz" zprávy, ve kterých pokračoval nejméně do 10. 4. 2023 s tím, že požadoval od poškozeného doplatit, na čem se údajně dohodli, jinak oznámí na Policii, že ho chtěl poškozený přinutit k sexu bez kondomu, napadnout jej a také mu dal něco do pití, přičemž psaní zpráv zakončil dne 10. 4. 2023 tím, že poškozenému napsal: „poslední den :)“, avšak poškozený na tyto zprávy nikterak nereagoval, v průběhu psaní těchto sdělení poškozenému, který na jeho výhrůžky nereagoval, obžalovaný tyto výhrůžky následně realizoval tak, že se dne 9. 4. 2023 dostavil na MOP Jarov, kde pod č. j.: KRP A-125819/ČJ-2023-001373 oznámil, že si na portálu amateri.cz s mužem vystupujícím pod přezdívkou "XXX" smluvil schůzku se záměrem sexu za úplatu 2.000 Kč, v bytě mu tento muž nalil víno a začal se s ním dohadovat, že mu nezaplátí a ani neukáže smluvené peníze, pokoušel se o intimnosti a sdělil mu, že chce sex bez ochrany, avšak sex bez ochrany obžalovaný odmítal, nakonec se obžalovaný musel mužovu dotírání začít fyzicky bránit odstrčením, pak však začal mít pocit omámení, což mu nepřišlo po jedné skleničce vína normální, takže chtěl odejít, kdy na chodbě bytu ten muž vytáhl peněženku, že mu dá nějaké peníze, ale ať to nikomu neříká, což obžalovaný odmítl, muž mu nabídl, že jej doprovodí na zastávku, toho se obžalovaný obával, a tak si řekl, že muži vezme tu peněženku, aby za ním běžel někam, kde jsou kamery, poté mu ji tedy vytáhl ze zadní kapsy kalhot a utíkal z domu pryč, doběhl na benzinovou čerpací stanici, kde ho ten muž doběhl, peněženku si vzal zpět a dal mu několik úderů na hlavu, což však vykryl a muž potom odešel pryč, v rámci tohoto oznámení obžalovaný podstoupil dne 9. 4. 2023 v 02:15 hodin respektive 02:20 hodin toxikologické vyšetření spojené s odběrem krve a moči, avšak s negativním výsledkem na omamné a psychotropní látky, přičemž dne 12. 4. 2023 se sám dostavil na SKPV Praha III 3.OOK, kde v rámci podání vysvětlení ve smyslu § 61 odst. 1 z. č. 273/2008 Sb. své oznámení ze dne 9. 4. 2023 vzal zpět s tím, že uvedl: „K celé věci události bych chtěl sdělit pouze to, že jsem v ten večer byl velice rozrušen a celou věc jsem v tom stresu špatně vyhodnotil. Celou záležitost nechci nadále řešit a omlouvám se, že jsem zaneprázdnil policejní orgán.“, přičemž s ohledem na uvedená zjištění byla věc policejním orgánem po provedeném šetření uložena ad acta,

2) (v písemném vyhotovení rozsudku soudu I. stupně je v rozporu s vyhlášeným zněním jako odst. 2 obsažena část odůvodnění rozsudku, odstavce 2 a 3 jsou pak nesprávně číslovány jako odst. 3 a 4) dne 10. 9. 2023 přišel do místa bydliště poškozeného [POŠKOZENÝ 2]., nar. xxx, v Xxx a to po předchozí vzájemné domluvě na základě kontaktu prostřednictvím webové seznamky amateri.cz za účelem poskytnutí blíže neupřesněné pánské společnosti, přičemž když jej poškozený u dveří svého bytu odmítl a poslal ho pryč s tím, že se již jednou pravděpodobně viděli a že mu nyní během jejich elektronické konverzace zaslal cizí fotografii, tak po poškozeném, kterému dával najevo, že ví, že je veřejně známou osobou, požadoval zaplacení finanční částky ve výši až 2.000 Kč s tím, že pokud tak neučiní, tak že má vše nabrané a že by mohl přítelkyni, sousedům či médiím zveřejnit to, že si k sobě domů objednal mladého kluka, když mimo jiné poškozenému sdělil: „Hele, nechceš mi dát přece něco od cesty, já nechci být nějak jako agresivní a to a tak, ale ...“, na což mu poškozený dal blíže nezjištěný obnos s tím, že to má na taxi, ale on pokračoval: „Tos mi dal jako na cestu, to chápu, jo, ale mně by spíš, jestli bys mi třeba nedal něco jako za moji diskrétnost a tak? Protože když jsem vlastně přišel, tak jsem něco čekal, teď jako bych měl odejít , jako že jsem tady šel prostě jako za tebou, jako za [POŠKOZENÝ 2]. prostě tady jako do bytu, který si chtěl vzít mladýho kluka a ještě k tomu má jako přítelkyni policistku.“, a když se jej poškozený zeptal, zda jej vydírá, tak mu odpověděl: „Ne, to spíš jako za moji diskrétnost.“ a na další upozornění poškozeného, že to, co požaduje, je vydírání, mu odpověděl: „To není vydírání, to je normální jako diskrétnost. To je to samý, jako kdybys já teď prostě jako, taky bych mohl jít třeba jako do Blesku a prostě říct tady to, co prostě všechno děláš a tak, no,

3) poté, co se prostřednictvím internetové erotické seznamky amateri.cz zkontaktoval s poškozeným [POŠKOZENÝ 3] nar. xxx, který je osobou xxx a je xxx xxx xxx xxx , s poškozeným navázal prostřednictvím chatu sexuálně laděnou komunikaci spojenou s přeposláním nahých fotografií poškozeného, následně se za účelem poskytnutí sexuální služby za úplatu s poškozeným domluvil na schůzce, která proběhla v přesně nezjištěné době v první polovině roku 2023 v bytě poškozeného v Xxx ul. Xxx, přičemž při této schůzce od poškozeného přijal částku 2.000 Kč, za níž mu měl poskytnout smluvené sexuální služby, byt poškozeného však ještě před poskytnutím domluvené služby opustil i s uvedenou částkou, následně jej poškozený kontaktoval na jiném jeho účtu s tím, že nevěděl, že se jedná o tutéž osobu, poté si takto obžalovaný opět smluvil s poškozeným osobní setkání, které proběhlo v přesně nezjištěné době v měsíci červenci až srpnu 2023 v Xxx na Pankráci v parku, zde obžalovaný pod pohrůžkou zveřejnění nahých fotografií poškozeného a pohrůžkou zveřejnění vzájemné sexuální

laděné chatové komunikace, když poškozenému konkrétně sdělil, že to vyžradí jeho spolubydlícím, dále že nabí fotografie poškozeného nabíží do schránky sousedů a že vše všude zveřejní, donutil poškozeného, aby mu vyplatil částku 6.000 Kč, což poškozený z obavy že zveřejnění fotografií a komunikace učinil, následně po poškozeném požadoval další osobní schůzky a předání finančních částek buď prostřednictvím výběru hotovosti z bankomatu, nebo převodu peněžních částek z bankovního účtu poškozeného č. xxx/0300 na svůj bankovní účet č. xxx/0300, přičemž poškozený z obavy že zveřejnění předmětných fotografií a komunikace činil vše, co obžalovaný požadoval, přičemž při telefonických pohrůžkách, které obžalovaný uskutečňoval z tel. č. xxx, dával poškozenému, který se obával, jako veřejně činná osoba, následků pro svůj osobní a pracovní život, přesný časový limit, ve kterém musí stihnout poslat převodem požadované peníze na jeho účet, kdy časový limit stanovil v řádu 10 až 20 minut, a pokud poškozený v daném časovém limitu nestihl převod uskutečnit, stanovil mu „pokutu“ v podobě požadavku zaslání další částky, resp. její navýšení, dále se snažil na poškozeného vyvíjet tlak tím, že mu sdělil, že kompromitující materiál zasle kamarádce poškozeného I., což podpořil tím, že ji kontaktoval přes messenger s dotazem, zda neví, co je s [POŠKOZENÝ 3] že se mu nemůže dovolat, když poškozený z obavy, že obžalovaný uskuteční své výhrůžky, obžalovanému jím požadované finanční částky předal či zaslal na jeho účet, a to v níže uvedených případech:

- dne 4. 10. 2023 v Praze 4 v obchodním centru Arkády Pankrác provedl 3 výběry hotovosti z bankomatu a obžalovanému předal částku ve výši 53.000 Kč,
 - dne 6. 10. 2023 v Praze 2, náměstí I. P. Pavlova provedl výběr hotovosti z bankomatu ČSOB ve výši 70.000 Kč, kterou předal obžalovanému,
 - dne 12. 10. 2023 po telefonické pohrůžce obžalovaného provedl bankovní převod částky ve výši 70.000 Kč ze svého účtu na účet obžalovaného a téhož dne stejným způsobem bankovní převod částky ve výši 10.000 Kč,
 - dne 13. 10. 2023 po telefonické pohrůžce obžalovaného provedl postupně nejprve bankovní převod částky ve výši 70.000 Kč na účet obžalovaného a poté převod částky ve výši 4.000 Kč na bankovní účet obžalovaného,
 - dne 22. 10. 2023 po telefonické pohrůžce obžalovaného provedl postupně bankovní převod částky ve výši 30.000 Kč, dále téhož dne převod další částky ve výši 30.000 Kč na účet obžalovaného,
 - dne 8. 11. 2023 po telefonické pohrůžce obžalovaného provedl bankovní převod částky ve výši 40.000 Kč, dále téhož dne pod další telefonickou pohrůžkou provedl bankovní převod částky 35.000 Kč na účet obžalovaného,
 - dne 11. 11. 2023 po telefonické pohrůžce obžalovaného provedl bankovní převod částky ve výši 40.000 Kč na bankovní účet obžalovaného,
 - dne 12. 11. 2023 po telefonické pohrůžce obviněného provedl bankovní převod částky ve výši 40.000 Kč na bankovní účet obžalovaného,
 - dne 13. 11. 2023 provedl v Praze 4 Budějovická v pobočce České spořitelny, vedle obchodního centra DBK, výběr hotovosti z bankomatu ve výši 63.000 Kč a tuto částku předal obžalovanému,
 - dne 14. 11. 2023 po telefonické pohrůžce obžalovaného provedl bankovní převod částky 40.000 Kč na bankovní účet obžalovaného,
- dále dne 15. 11. 2023 obžalovaný opakovaně telefonicky kontaktoval poškozeného a požadoval po něm, aby provedl bankovní převod, případně mu předal finanční částku ve výši 40.000 Kč, kterou v průběhu hovoru nejprve navýšil o 3.000 Kč, což měla být „pokuta“ za to, že si poškozený vypnul předchozího dne telefon a nekomunikoval s ním, když poškozený oponoval, že již nedisponuje dostatečnými finančními prostředky, tak jej nutil k tomu, aby si finance zajistil od přátel, nebo z nějakého firemního účtu organizace, ve které poškozený vystupuje, nakonec požadovanou částku snížil na 20.000 Kč, následně dne 22. 11. 2023 si domluvil s poškozeným schůzku v Praze 4 u křižovatky ulic Xxx poblíž kavárny Xxx, při této schůzce mu poškozený předal domluvenou finanční hotovost ve výši 50.000 Kč, zároveň obžalovaný po poškozeném požadoval podepsat listinu označenou jako "Uznání dluhu" a směnku na částku 550.000 Kč, když tímto měl poškozený uznat fiktivní dluh vůči jeho osobě ve výši 550.000 Kč se splatností 30. 4. 2024, čímž obžalovaný podmiňoval vymazání jejich vzájemné sexuálně laděné chatové komunikace a intimních fotografií poškozeného, přičemž vzápětí poté byl na místě zadržen Policií ČR, která již schůzku s poškozeným monitorovala, uvedeným jednáním tak poškozenému [POŠKOZENÝ 3] nar. xxx, v důsledku předání finančních prostředků způsobil faktickou škodu ve výši 601.000 Kč, celková výše škody by tak činila částku celkem ve výši 1.201.000 Kč, kdy v této částce je zahrnuta částka ve výši 50.000 Kč dodaná policejním orgánem poškozenému za účelem předání obžalovanému dne 22.11.2023 v rámci předstíraného převodu a částka ve výši 550.000 Kč, kterou se obžalovaný pokusil od poškozeného získat donucením k podpisu směnky.

3. Za uvedené trestné činy uložil soud I. stupně obžalovanému podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným. Zároveň soud podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku obžalovanému uložil trest propadnutí věci, a to počítačové sestavy, mobilního telefonu včetně SIM karty, notebooku a nabíjecího adaptéru, podrobně specifikovaných ve výroku napadeného rozsudku.

4. V adhezním řízení obvodní soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozenému [POŠKOZENÝ 3] nemajetkovou újmu ve výši 50 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně ode dne 4. 9. 2024 do zaplacení. Se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy byl poškozený podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Proti napadenému rozsudku podali **odvolání** obžalovaný, státní zástupkyně i poškozený [POŠKOZENÝ 3].

6. **Obžalovaný [JMÉNO A PŘÍJMENÍ]** ve svém odvolání, podaném prostřednictvím obhájkyne, napadl rozsudek soudu I. stupně ve všech výrocích, přičemž poukázal na zjevnou nesprávnost v číslování výroků rozsudku (viz výše).

7. V případě skutku pod bodem 3 výroku rozsudku obžalovaný namítá, že poškozeného nikdy sám první nekontaktoval, ve všech třech případech jej kontaktoval pan [poškozený 1]., což vyplývá i z výpovědi poškozeného. Není tedy pravda, že si poškozeného cíleně vyhlédl, protože je xxx. Jednalo se přitom nikoli o násilný útok, ale o zásah do psychické roviny poškozeného, kde je objekt trestného činu shodný jako v případě osob bez fyzického postižení. V případě druhého kontaktu s poškozeným není pravdou, že by poškozeného obžalovaný vydíral intimními fotografiemi, které mu byly zaslány až při třetím kontaktu, což opět potvrzuje i výpověď poškozeného. Dále není pravdivý údaj, že obžalovaný poškozenému sdělil, že kompromitující materiál zašle jeho kamarádce I.; rovněž tato skutečnost se podává i z výpovědi samotného poškozeného. Obžalovaný proto v odvolání požaduje, aby formulace výroku o jeho vině, již jinak plně doznal a uhradil v plném rozsahu způsobenou škodu, byla upravena v souladu s uplatněnými výhradami.

8. Pokud jde o skutek pod bodem 1 výroku rozsudku, obžalovaný se cítí nevinný, od počátku svou vinu popírá a považuje se za oběť poškozeného [poškozený 1].. Obžalovaný v odvolání podrobně opakuje svou verzi kontaktu s poškozeným, s nímž se na základě předchozí domluvy sešel za účelem sexu za úplaty s ochranou, nicméně poškozený se zdráhal předem mu zaplatit, požadoval sex bez ochrany, sexuálně na něho naléhal a osahával jej. Obžalovaný se bránil, odstrčil jej, v průběhu jednání se začal cítit divně, pocíťoval omámení neodpovídající jedné skleničce vína, kterou vypil, protože se rozhodl, že odejde. Poškozený mu nabízel peníze, at' to nikomu neříká, což obžalovaný odmítl. Poškozený jej chtěl doprovodit na zastávku, a to v obžalovaném, který byl omámený, vyvolalo obavy, že mu poškozený může cestou něco udělat. Intuitivně se proto v zájmu své ochrany rozhodl, že poškozenému vezme peněženku, čímž ho donutí běžet za ním, a navede jej na místo, kde jsou kamery. Takto dorazil na čerpací stanici, kde jej poškozený doběhl, několikrát obžalovaného udeřil do hlavy a vzal si svou peněženku. Když poškozený odešel, obžalovaný několikrát zvracel, což jej utvrdilo v přesvědčení, že mu poškozený dal něco do pití. O zvracení informoval i policisty a sám kvůli svému podezření žádal, aby byla vyšetřena jeho moč a krev. Obžalovaný dále v odvolání rekapituluje obsah komunikace s poškozeným, již doložil, a dalších listin obsažených ve spise, včetně úředních záznamů o podaných vysvětleních poškozeného, jejichž obsah konfrontuje s protokoly o výsledku poškozeného v přípravném řízení a v hlavním líčení. Poukazuje přitom na rozpory a nelogičnosti, které v nich shledává, a to konkrétně zejména v otázce, zda u čerpací stanice obžalovaného poškozený strhl na zem a dal mu facky, jak dlouho trvala jejich předchozí schůzka a co bylo jejím obsahem, zda poškozený nabídl obžalovanému

alkohol, či jak si počínal poškozený ohledně své peněženky, než ji obžalovaný odcizil. Ze vzájemné SMS komunikace a dalších důkazů vyplývá, že schůzka nemohla trvat pouze 15 minut, její náplní tedy nemohl být pouze krátký rozhovor mezi obžalovaným a poškozeným. Konstatuje, že zatímco sám o této události hovořil již při prvním podání vysvětlení autenticky, věrohodně a logicky, poškozený opakovaně vypovídal nepravdivě, resp. lhal a svou výpověď účelově měnil. Chování poškozeného v něm oprávněně vzbuzovalo silné obavy, že může být zneužit.

9. Obžalovaný se nedopustil trestného činu krádeže, neboť peněženku nesebral poškozenému v úmyslu obohatit se, tedy přisvojit si ji a její obsah, ale v úmyslu ochránit se v noci před poškozeným. Pokud by skutečně chtěl peněženku ukrást, je zcela nelogické, proč by s ní utíkal na čerpací stanici. O obsah peněženky se vůbec nezajímal, ani v jiných případech se nestalo, že by poškozeným bral peněženku. Nebyla navíc ani objektivně zjištěna hodnota peněz, jež měly být v peněžence uloženy, když není běžné, aby si takovou skutečnost poškozený 10 měsíců po události pamatoval. I ze vzájemné SMS komunikace vyplývá, že obžalovaný věřil, že mu poškozený něco dal do pití. Záměrem obžalovaného zjevně nebylo křivě obvinít poškozeného, tedy vědomě lhát. Požadavek na poškozeného, aby zaplatil částku, jež mezi nimi byla domluvena za sexuální služby, nelze hodnotit jako jednání trestné, zvláště za situace, kdy takto byli původně domluveni a dohodu porušil poškozený. Obžalovaný nadto trestní oznámení po třech dnech vzal zpět, což by neučinil, pokud by jeho skutečným záměrem bylo vedení trestního stíhání proti poškozenému. Obžalovaný v této souvislosti poukázal na to, že výsledek jeho toxikologického vyšetření byl znám až poté, co vzal trestní oznámení zpět.

10. Soud I. stupně zhodnotil tento skutek povrchně a věcně nesprávně, nezabýval se změnami ve výpovědích poškozeného a rozporů jeho výpovědí s dalšími důkazy. Je nepochybné, že poškozený je nevěrohodný, což platí i o jeho výpovědi. Skutkový děj se odehrál složitěji, než popisoval soud I. stupně, který řádně nezhodnotil výpověď obžalovaného z hlediska důvodů, jež pro své počínání uváděl, a nepřihlédl k jeho mladému a nezralému věku, který měl vliv na jeho zhodnocení a řešení situace. Výpověď obžalovaného zůstala po celou dobu řízení zcela konzistentní, k čemuž navrhuje též přehrání audionahrávky svých výpovědí na Policii ČR z 8. 4. a 9. 4. 2023. Z důvodu lživosti a rozporů ve výpovědích poškozeného [poškozený 1]. navrhuje obžalovaný znalecké zkoumání věrohodnosti a pravdomluvnosti jak poškozeného, tak své osoby, a rovněž ohledání benzinové pumpy k posouzení trajektorie pohybu zúčastněných a časových údajů.

11. Obžalovaný ke skutku pod bodem 1 výroku rozsudku konečně zdůraznil, že jeho povinností není prokazovat svou nevinu, což by též v řadě případů bylo nemožné a obhajoba k něčemu takovému nemá nástroje, ale naopak trestní řád i ústavní pořádek stojí na zákonné povinnosti obžaloby prokázat vinu obžalovaného, přičemž případné pochybnosti je třeba vyložit v jeho prospěch. V projednávané věci nebyla obhajovací verze obžalovaného vyvrácena, jeho odsouzení soudem I. stupně stojí na jediném důkazu, jímž je nevěrohodná a prokazatelně lživá výpověď poškozeného, což je v hrubém rozporu se základními zásadami trestního řízení.

12. Obžalovaný dále v odvolání polemizuje s některými závěry znaleckého posudku MUDr. Leblové z odvětví psychiatrie, když poukazuje na povinnost soudu hodnotit znalecký posudek stejně pečlivě jako jakýkoli jiný důkaz (srov. nález Ústavního soudu ze dne 30. 4. 2007, sp. zn. III. ÚS 299/06).

13. V projednávané věci považuje obžalovaný za vadný již proces utváření znaleckého posudku, který byl vypracován k návrhu obhajoby až po zásahu státního zastupitelství s odstupem 6 měsíců po zadržení obžalovaného a jeho vzetí do vazby, tedy v době, kdy odborné závěry už byly deformovány vlivem běhu času. Policejní orgán se před vypracováním znaleckého posudku se znalkyní domlouval, a ta již dopředu bez znalosti spisu a pohovoru s obžalovaným ventilovala svůj názor, který byl poté shodný s názorem vyjádřeným v posudku. Záměrně tedy byla ustanovena

znalkyně, o níž si státní zástupkyně i policejní orgán byli dopředu jisti jejím závěrem, namísto ustanovení specializovaného odborníka na adiktologii.

14. Pokud jde o vlastní obsah znaleckého posudku, obžalovaný nesouhlasí se závěrem, že u něho v době páčání činu nebyla přítomna žádná duševní porucha dle Mezinárodní klasifikace nemocí, neboť za takovou poruchu je považována hráčská závislost, jejíž intenzita u obžalovaného byla prokázána a naplňuje všechna kritéria patologického hráčství. Učinila-li znalkyně odlišný závěr, obžalovaný s jejím názorem nesouhlasí a v odvolání s jí použitými kritérii k rozlišení nezdrženlivého a patologického hráčství a s dalšími závěry znalkyně polemizuje. Dovojuje přitom, že splňoval všechny charakteristiky patologického hráčství jakožto diagnózy dle Mezinárodní klasifikace nemocí MKN-10. Namítá, že znalkyně opomněla, že obžalovaný si nejprve vybral sázku, a aby na ni měl finanční prostředky, dopouštěl se trestného jednání, že sázel z důvodu pozitivních pocitů a že sám znalkyni uvedl, že hazard nevnímal jako problém. Znalkyně nevedla s obžalovaným sofistikovaný cílený rozhovor ke zjištění jeho závislosti. Závěry posudku neodpovídají následku, který je ohromující (škoda ve výši 603 000 Kč) a způsobu jeho vzniku, z něhož je znatelné, že se tak stalo v závislosti na sázení a že obžalovaný své jednání plně neovládal a rozumově nekorigoval. Obžalovaný též nesouhlasí s celkovým hodnocením své osobnosti znalkyní, když poukazuje na své kladné stránky (v minulosti učiněná nezištná jednání, projevy sebereflexe v průběhu trestního řízení, zčásti i jeho vyjádření při znaleckém zkoumání). Má za to, že závěry prezentované znalkyní nejsou obecně platné a že na problematiku forenzního významu nezdrženlivého či patologického hráčství mají jiní znalci názory odlišné. Obžalovaný proto navrhl doplnění znaleckého zkoumání o vyjádření specializovaného adiktologa k problematice hráčství, závislosti a ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného, když vzhledem k okolnostem považuje za naprosto nereálné, aby u něho byly v době páčání trestné činnosti plně zachovány rozpoznávací a ovládací schopnosti. Proto by měla být též při úvahách o trestu akcentována ochranná funkce trestu namísto trestu spojeného s odnětím svobody, byť podmíněně odloženého, a to uložením ochranného léčení v ambulantní formě.

15. K úvahám soudu I. stupně o trestu obžalovaný též namítá, že své jednání vůči panu [poškozený 3] nebagatelizoval, uhradil prostřednictvím rodiny v plném rozsahu způsobenou škodu, přičemž tuto částku se zavázal rodině splácet, písemně se poškozenému omluvil, vyjádřil upřímnou lítost a souhlasil se čtením výpovědi poškozeného z přípravného řízení, aby zabránil jeho sekundární viktimizaci. Soud při úvahách o trestu nepřihlédl k polehčujícím okolnostem spočívajícím v plné úhradě škody, skutečnosti, že se obžalovaný dopustil svého jednání ve věku blízkém věku mladistvých (věk xxx let), a z toho vyplývající nedostatečné zkušenosti a rozumové a emociální zralosti obžalovaného. Nepřihlédl ani k tomu, že jeho jednání bylo spácháno v závislosti, resp. podle znalkyně pod vlivem nezdrženlivého (obžalovaný soudí, že patologického) hráčství. Soud rovněž nezmínil důsledky nešetného a zbytečného zadržení policejním orgánem, když byl sražen na zem, byla mu způsobena zranění a rozbity brýle, přičemž si v důsledku tohoto zákroku stěžuje na výpadky paměti a na bolesti ramene. K vyvrácení závěru, že těmito výpadky paměti netrpí či že si na ně dříve nestěžoval, navrhl obžalovaný provést důkaz zdravotním záznamem k jeho obtížím ze dne 12. 1. 2024. Obžalovaný v mládí absolvoval kurz zdravotníka, jako dospělý opakovaně daroval krev a krevní plazmu, na vysoké škole nezištně spravoval informační systém pro studenty, tedy se angažoval ve prospěch druhých a společnosti. Z vlastní vůle se nechal zapsat do Rejstříku osob vyloučených z hazardních her a zkontaktoval se s poradnou pomáhající s řešením závislosti na hazardních hrách. Důsledkem, který lze očekávat od uloženého trestu, je ukončení jeho vysokoškolského studia. Ve veřejném zasedání obžalovaný dále doložil potvrzení, že je po svém propuštění z vazby evidován jako uchazeč o zaměstnání.

16. K uloženému trestu propadnutí věci obžalovaný uvedl, že souhlasí s propadnutím mobilního telefonu, nicméně žádá soud, aby neukládal tento trest ve vztahu k ostatním věcem, které byly takto rozsudkem soudu I. stupně postiženy (počítačová sestava, notebook a adaptér). Tyto věci byly obžalovaným užívány hlavně ke studijním, pracovním či jiným legálním účelům,

a především v důsledku identického účtu na googlu, a tedy vzájemně sdílené internetové historie s mobilním telefonem, se závadová jednání na těchto médiích objevovala souběžně, takže obžalovaný by byl fakticky za tutéž trestnou činnost trestem propadnutí věci postižen opakovaně. Jedná se navíc o nákladné zařízení, proto by uložení trestu propadnutí těchto dalších věcí bylo trestem nepřiměřeným majetkovým poměrům obžalovaného.

17. K výroku o povinnosti nahradit poškozenému [POŠKOZENÝ 3] nemajetkovou újmu v penězích obžalovaný uvedl, že si uvědomuje, že poškozenému ublížil a takovou újmu mu způsobil. Přiznanou náhradu v částce 50 000 Kč nicméně považuje za nepřiměřeně vysokou, neodpovídající obecné výši odškodňování v České republice, majetkovým poměrům obžalovaného, době trvání trestné činnosti (necelé dva měsíce), jejím dopadům na psychiku poškozeného, jakož i plné náhradě způsobené majetkové škody a skutečnosti, že se obžalovaný za své jednání omluvil. Obžalovaný poukázal na to, že v případě odškodňování státu za nemajetkovou újmu způsobenou řadu let trvajícím trestním stíháním spojeným se závažnějšími psychickými obtížemi, než tomu bylo v projednávané věci, se náhrady pohybují ve výši 30 000 Kč, v jiných případech nejčastěji ve výši okolo 1 500 Kč za jeden měsíc trestního stíhání. Za přiměřenou by v projednávané věci považoval částku do 15 000 Kč. Obžalovaný poukázal na srovnatelný případ, kdy jednou ze tří pachatelek krádeže tržby v obchodě byla blízká zaměstnankyně poškozené, která z tohoto důvodu utrpěla srovnatelné psychické následky jako pan [poškozený 3] a již bylo přiznáno právo na náhradu nemajetkové újmy ve výši 15 000 Kč, z čehož na danou pachatelku připadla částka 5 000 Kč. Obžalovaný dále vyjádřil nesouhlas se stanovením úroků z prodlení, neboť podle něho nelze na trestní řízení jednoduše aplikovat instituty civilního práva a je obvyklé, že se v trestním řízení náhrada nemajetkové újmy přiznává bez těchto úroků. Obžalovaný kvůli vazebnímu stíhání objektivně ani nemohl začít svůj dluh splácet. Jeho majetkové poměry jsou mimořádně špatné – je zcela nemajetný, nemá žádný příjem ani zaměstnání, nemůže pokračovat ve vysokoškolském studiu, nadto má závazek splatit rodině dluh vzniklý nahrazením škody způsobené poškozenému. Podstatou nemajetkové újmy byla obava ze zveřejnění intimních fotografií či sexuálně laděné komunikace poškozeného, jednalo se tedy o újmu, která se neliší u osob s fyzickým postižením a bez něho. Popisuje-li poškozený, že v důsledku jednání obžalovaného ztratil sebedůvěru a cítí se zranitelný, nelze toto přičítat obžalovanému, jehož trestná činnost nikdy necílila na handicap poškozeného. Újma poškozeného jej nevykloučila z výkonu zaměstnání a nevedla k psychiatrické péči.

18. Nad rámec důkazních návrhů zmíněných v souvislosti s konkrétní odvolací argumentací obžalovaného v předchozích odstavcích obžalovaný dále navrhl, aby odvolací soud doplnil dokazování záznamem o prostudování spisu obsahujícím vyjádření obhájkyne ke zprávě vězeňského psychologa, které vylučuje některé závěry obsažené v této zprávě.

19. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud po doplněném dokazování zrušil rozsudek soudu I. stupně ve vztahu ke skutku týkajícímu se poškozeného pana K. a v tomto bodě jej zprostil obžaloby. Navrhuje dále, aby byl rozsudek zrušen ve výroku o trestu odnětí svobody a aby podle § 47 odst. 1 tr. zákoníku odvolací soud rozhodl o upuštění od potrestání za současného uložení ochranného léčení. Domáhá se též zrušení rozsudku ve výroku o trestu propadnutí věci v případě počítačové soustavy, notebooku a nabíjecího adaptéru. Konečně navrhuje zrušení rozsudku ve výroku o náhradě nemajetkové újmy v penězích, s tím, aby odvolací soud rozhodl o povinnosti obžalovaného nahradit tuto újmu poškozenému v částce 15 000 Kč.

20. **Státní zástupkyně** napadla svým odvoláním, podaným v neprospěch obžalovaného, pouze výrok o trestu.

21. V odvolání shrnuje důvody, jež vedly soud I. stupně k uložení podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, nicméně vyjadřuje s nimi nesouhlas a uvádí, že má za to, že soud dostatečně nezhodnotil všechny okolnosti spáchané trestné činnosti. Částečné doznání obžalovaného

posoudil soud zcela jednostranně v jeho prospěch, ačkoli obžalovaný některé části jednání, jež mu bylo kladeno za vinu, bagatelizoval a popisoval odlišným způsobem oproti obžalobě. V případě skutku pod bodem 1 pak obžalovaný svou vinu zcela popřel a snažil se poškozeného [poškozený 1] dehonestovat tvrzeními, že jej na čerpací stanici fyzicky napadl a že mu řekl o svých sexuálních kontaktech s nezletilými chlapci. Jeho výpověď proto nelze posoudit jako doznání a není možné obžalovanému tuto polehčující okolnost přiznat. Za této situace je jedinou polehčující okolností dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného. Naproti tomu existuje více okolností přitěžujících, a to podle § 42 písm. a), h), n) tr. zákoníku. Obžalovaný páchal trestnou činnost sofistikovaným způsobem, když si na internetovém portálu zakládal profily pod různými jmény s použitím fotografií cizích osob a takto si zcela evidentně vytipoval vhodné poškozené v úmyslu získat od nich později prostřednictvím nátlaku a výhrůžek finanční prostředky, o čemž svědčí též shodný *modus operandi* u všech tří poškozených. U poškozeného pana [poškozený 3], jenž je veřejně činnou osobou v oblasti xxx, využil obžalovaný tělesného handicapu poškozeného, u pana [poškozený 2] využil faktu, že se jedná o mediálně známou osobu. V případě pana [poškozený 1] se obžalovaný pokusil získat prostředky pod pohrůžkou falešného obvinění, již posléze kvůli postoji poškozeného též realizoval. Státní zástupkyně k prokázání této skutečnosti v řízení před soudem I. stupně navrhovala i výslech dalších svědků, s nimiž obžalovaný po seznámení na daném portálu komunikoval a kteří mu měli ještě před uskutečněním schůzky zaslat finanční částky.

22. Státní zástupkyně ve vztahu k jednání pod bodem 3 zdůraznila, že se jej obžalovaný dopustil vůči osobě zdravotně postižené, tedy zvláště zranitelné oběti, páchal jej po dlouhou dobu, se značnou intenzitou a větším počtem útoků, přičemž toto jednání směřovalo k získání částky přesahující 1 000 000 Kč

23. Hodnotí proto uložený podmíněný trest jako zcela neadekvátní a nepřiměřený, neboť neodpovídá okolnostem věci a osobě obžalovaného. Pakliže soud I. stupně hovoří v odůvodnění rozsudku o tom, že téměř 1 rok trvající vazba měla na obžalovaného silný vliv, není takový závěr opodstatněný, neboť obžalovaný u soudu zásadní sebereflexi neprojevil. Má za to, že s ohledem na zjištěné okolnosti bylo namístě ukládat obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 roků, pro jehož výkon by byl zařazen do věznice s ostrahou.

24. Státní zástupkyně proto navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a sám ve věci rozhodl, jak bylo uvedeno v předchozím odstavci.

25. **Poškozený [POŠKOZENÝ 3]** odvoláním, podaným prostřednictvím svého zmocněnce, napadl výrok o povinnosti obžalovaného k náhradě nemajetkové újmy v penězích.

26. Poškozený se neztotožňuje s výší přiznaného nároku, jež podle něho neodpovídá zásadám spravedlnosti. Přiznanou částku 50 000 Kč považuje s odkazem na zákonná kritéria vyplývající z § 2957 o. z. za nepřiměřeně nízkou s ohledem na duševní útrapy, které v důsledku jednání obžalovaného evidentně vytrpěl. Obžalovaný zasáhl hned do několika přirozených práv poškozeného, konkrétně do jeho práva na psychické zdraví, čest a důstojnost, na poklidný život, pocit bezpečí a práva na soukromí.

27. Ve vztahu k zásahu do psychického zdraví poškozený poukázal na opakovaný psychický nátlak obžalovaného při využití bezbrannosti poškozeného jakožto osoby xxx a obávající se zveřejnění intimních informací. Tímto bezskrupulózním jednáním zasáhl obžalovaný do zdraví poškozeného, což je patrné z útrap, které byly poškozenému způsobeny, a psychických následků. Jednáním obžalovaného byla zároveň degradována důstojnost poškozeného, který musel strpět vyplacení svých úspor, na další platby si musel finanční prostředky půjčit, když nikdy předtím nikomu nedlužil. Obžalovaný zásadním způsobem narušil poklidný život poškozeného, který byl relativně dlouhou dobu vystaven enormnímu psychickému vypětí a obav z narušení svého soukromí.

28. Popsané velmi intenzivní zásahy do přirozených práv poškozeného u něho vyvolaly značnou psychickou nepohodu, přičemž o. z. stanoví, že jako nemajetková újma mají být odčiněny též duševní útrapy (§ 2956 o. z.). Poškozený čelil stupňujícím se tlaku obžalovaného, který pro něho byl neúnosný. Reálně se obával zveřejnění intimních informací, jimiž obžalovaný disponoval. Cítil nepřetržité psychické napětí, byl psychicky vyčerpán. Poškozený má obavy zvedat cizí telefonní čísla, projevují se u něho flashbacky, pociťuje úzkosti, zvýšený tep a tlak. Psychické následky se projevují v jeho osobním i pracovním životě, když reaguje neadekvátně vůči svému okolí. Za zásadní útrapy považuje ztrátu sebevědomí, kterou si budoval po celý život, když chtěl při jednání s ostatními potlačovat vlastní zdravotní handicap. Způsobené útrapy jsou přitom zcela pochopitelné, neboť by je obdobně pociťovala v jeho pozici každá osoba.

29. Při zvažování výše nároku poškozeného nebylo náležitě aplikováno ustanovení § 2957 o. z., podle něhož má být výše přiměřeného zadostiučinění určena tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, mezi něž patří mimo jiné úmyslné způsobení újmy a zneužití převahy obžalovaného nad poškozeným, který je veřejně vnímán jako osoba zastupující nejen osoby xxx. Obžalovaný se dopustil na poškozeném jednání, jež jej velmi zasáhlo na jeho psychice. Uvedené skutečnosti vyvolávají pochybnost, zda soudem I. stupně stanovená výše nemajetkové újmy je spravedlivá. Nelze rovněž pominout, že u poškozeného došlo k sekundární viktimizaci, když k věci opakovaně vypovídal, což je přímým důsledkem jednání obžalovaného.

30. Poškozený rovněž poukázal na to, že požadovaná částka není vzhledem k majetkovým poměrům a příjmovým možnostem obžalovaného nijak likvidační, když se jedná o zdravého muže v produktivním věku, schopného dlouhodobé výdělečné činnosti.

31. Poškozený proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o povinnosti obžalovaného nahradit nemajetkovou újmu v penězích a aby sám rozhodl tak, že obžalovaný je povinen nahradit mu tuto újmu ve výši 150 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ročně ode dne 4. 9. 2024 do zaplacení.

32. **Městský soud v Praze jako soud odvolací** konstatuje, že odvolání byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými a splňují všechny obsahové náležitosti vyžadované § 249 tr. řádu. Přezkoumal proto v souladu s § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroků, proti nimž odvolání směřují, jakož i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Zároveň posuzoval, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, které, ač nebyly odvoláními vytýkány, mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž byla podána odvolání (§ 254 odst. 1 *in fine* tr. řádu). Po takto provedeném přezkumu dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání obžalovaného a státního zástupce jsou důvodná částečně, odvolání poškozeného pak shledal důvodným v plném rozsahu.

33. **Výrok o vině** napadl odvoláním pouze obžalovaný. Odvolací soud proto není oprávněn řešit otázku, zda jednání obžalovaného pod bodem 1 na straně jedné a pod body 2 a 3 na straně druhé skutečně naplňuje všechny znaky pokračování v trestném činu vydírání podle § 116 tr. zákoníku, konkrétně zejména blízkou časovou souvislost, ani otázku, zda se v případě jednání popsáno pod bodem 1 skutečně jednalo o jeden skutek, a nikoli tedy o více postupně spáchaných skutků naplňujících skutkové podstaty trestných činů, jimiž byl obžalovaný uznán vinným, a to s ohledem na zásadu zákazu *reformationis in peius* vyjádřenou v § 259 odst. 4 tr. řádu. Podle tohoto ustanovení totiž platí, že v neprospěch obžalovaného může odvolací soud změnit napadený rozsudek jen na podkladě odvolání státního zástupce, jež bylo podáno v neprospěch obžalovaného; ve výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení tak může učinit též na podkladě odvolání poškozeného, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

34. Odvolání obžalovaného je třeba dát za pravdu, upozorňuje-li, že v písemném vyhotovení rozsudku, a to i v jeho originálu, došlo k nesprávnosti, když v rozporu s vyhlášeným zněním rozsudku je jako odst. 2 obsažena část odůvodnění rozsudku, odstavce 2 a 3 podle vyhlášeného znění rozsudku jsou pak nesprávně číslovány jako odst. 3 a 4. Jelikož tato nesprávnost v písemného vyhotovení rozsudku nebyla v řízení před soudem I. stupně opravena, jedná se o vadu rozsudku ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu, kterou je povinen napravit odvolací soud (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 11. 2004, sp. zn. 8 Tdo 1179/2004).

35. Odvolací soud ve veřejném zasedání se souhlasem obžalovaného a státního zástupce podle § 211 odst. 1 tr. řádu znovu přečetl relevantní pasáže svědecké výpovědi poškozeného [POŠKOZENÝ 3] z přípravného řízení. Na základě tohoto důkazu pak zcela přisvědčil argumentaci obžalovaného, že z této výpovědi, ve shodě s jeho obhajobou skutečně vyplývá, že ve všech případech obžalovaného (byť vystupujícího pod různými identitami) nejprve kontaktoval poškozený. Dále z výpovědi vyplývá, že intimní fotografie poškozeného měl obžalovaný k dispozici, a mohl tedy vyhrožovat jejich zveřejněním, až poté, co proběhla jejich první dvě setkání, při nichž od poškozeného získal částky 2 000 Kč a 6 000 Kč. Konečně je z této výpovědi patrné i to, že obžalovaný nevyhrožoval poškozenému tím, že kompromitující materiál zašle jeho kamarádce I.. Skutková zjištění popsaná k tomuto skutku ve výroku napadeného rozsudku proto v daných bodech přesně neodpovídají obsahu provedeného a před odvolacím soudem v relevantní části zopakovaného dokazování, což je též důvodem postupu podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu ve spojení s § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu, tedy zrušení napadeného rozsudku a učinění nového rozhodnutí.

36. Platí přitom, že výrok o jednom či více dílčích útocích téhož pokračujícího trestného činu není z hlediska § 258 odst. 2 tr. řádu oddělitelným výrokem (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 1. 2021, sp. zn. 5 Tdo 1345/2020, publikované jako R 37/2021 tr.), proto musel odvolací soud z uvedených důvodů zrušit napadený rozsudek v plném rozsahu a znovu rozhodnout jak o vině obžalovaného celým pokračujícím trestným činem a trestnými činy spáchanými s ním v jednočinném souběhu, tak o trestu a náhradě nemajetkové újmy v penězích.

37. Odvolací soud se naproti tomu neztotožnil s argumentací podaného odvolání vztahující se ke skutku pod bodem 1 výroku rozsudku, tedy k jednání obžalovaného vůči poškozenému panu K..

38. V obecné rovině je třeba zdůraznit, že platí, že jestliže soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 tr. řádu, tzn. že je hodnotil podle vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil logicky odůvodněná úplná skutková zjištění, nemůže odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadený rozsudek zrušit jen proto, že sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem. V takovém případě totiž nelze napadenému rozsudku vytknout žádnou vadu ve smyslu uvedeného ustanovení (srov. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 15. 8. 1991, sp. zn. 11 Tz 53/1991 [R 53/1992 tr.]). Odvolací soud přitom v projednávané věci neshledává ani žádný přesvědčivý důvod, který by jej měl vést k jinému hodnocení důkazů, než po zodpovědné a pečlivé úvaze učinil soud I. stupně.

39. Soud I. stupně v odst. 18 odůvodnění napadeného rozsudku, v návaznosti na předchozí rekapitulující pasáže odůvodnění, konkrétně vypočetl relevantní důkazy, jež korektně, tedy i v jejich vzájemné souvislosti, zhodnotil a na jejichž základě učinil zcela odůvodněný skutkový závěr, že vina obžalovaného byla mimo důvodnou pochybnost prokázána a jeho obhajoba vyvrácena. Lze stručně shrnout, že obžalovaný je usvědčován výpovědí svědka [poškozený 1] výsledky toxikologického testu, jež vyvracejí tezi o jeho možném omámení, jakož i obsahem následné vzájemné komunikace, během níž obžalovaný poškozeného vydíral. Nejen ve světle této komunikace pak soud I. stupně zcela logicky a důvodně uzavřel, že obhajoba obžalovaného, že

nechtěl poškozeného okrást, ale zmocnění se peněženky mělo být jen prostředkem, aby jej vylákal na místo, kde jsou kamery, je zcela absurdní. Je přitom namístě dodat, že tuto – samu o sobě vsutku absurdní – obhajobu obžalovaného je třeba hodnotit též prizmatem jeho dalšího prokázaného chování vůči poškozeným [poškozený 2] a [poškozený 3], které též ilustruje, s jakými úmysly obžalovaný přistupoval k osobám, s nimiž se seznamoval.

40. Obžalovaný v odvolání argumentuje údajnými rozpory v postupně učiněných výpovědích poškozeného [poškozený 1], přičemž odkazuje též na obsah úředních záznamů o podaných vysvětleních, které poškozený učinil. Z § 158 odst. 6 tr. řádu však zcela jednoznačně vyplývá, že úřední záznam o podání vysvětlení lze v řízení před soudem použít jako důkaz pouze za podmínek stanovených trestním řádem, tedy podle § 211 odst. 6 tr. řádu se souhlasem státního zástupce i obžalovaného, přičemž tyto podmínky nebyly v řízení před soudem I. stupně naplněny a obhajoba ani nenavrhovala, aby soud takový souhlas vyžádal a úřední záznamy přečetl. Podle citovaného ustanovení zároveň platí, že je-li ten, kdo podal vysvětlení, později vyslýchán jako svědek nebo jako obviněný, nemůže mu být záznam přečten nebo jinak konstatován jeho obsah. Nelze tedy úřední záznam o podaném vysvětlení užít ani za účelem hodnocení věrohodnosti následné výpovědi svědka (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 10. 2022, sp. zn. 3 To 666/2002, publikovaný jako R 45/2003 tr., shodně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 5. 2017, sp. zn. 6 Tdo 556/2017, či nález Ústavního soudu ze dne 2. 11. 2022, sp. zn. III. ÚS 808/2022). Nad rámec hodnocení procesně použitelných důkazů a v zásadě v hypotetické rovině odvolací soud dodává, že ani v případě, že by obhajoba v této věci v řízení před soudem I. stupně přečtení úředních záznamů o podaných vysvětleních poškozeného navrhla a státní zástupce s takovým postupem nesouhlasil, nejednalo by se s ohledem na obsah těchto vysvětlení a návazných procesně použitelných výpovědí o situaci, kdy by bylo třeba zhodnotit procesní taktiku státního zástupce při úvaze o vině obžalovaného (srov. k této otázce usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 10. 2016, sp. zn. III. ÚS 2884/16, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2018, sp. zn. 3 Tdo 795/2018), neboť popis skutkového děje ze strany poškozeného se v podstatných bodech v průběhu řízení neměnil a pravdivost jeho výpovědi, jak již bylo uvedeno, je potvrzována i dalšími souladně působícími důkazy, zatímco skutková verze nabízená obžalovaným je, jak zcela správně uzavřel soud I. stupně, rozumně nepřijatelná.

41. Zbývající část argumentace podaného odvolání, vztahující se k tomuto skutku, pak v zásadě spočívá pouze v prosazování obhajovací verze obžalovaného a polemice s řádně odůvodněnými skutkovými závěry soudu I. stupně, založené na reinterpetaci provedených důkazů a zdůrazňování dílčích rozporů ve výpovědi poškozeného (zejména ve vztahu k časovému odhadu délky trvání schůzky s obžalovaným, což je údaj, u něhož je nejen s ohledem na plynutí času i případná značná nepřesnost zcela pochopitelná). S obžalovaným lze zajisté souhlasit potud, že spáchání přčinu krivého obvinění vyžaduje úmyslné zavinění, tedy přinejmenším srozumění pachatele s nepravdivostí obvinění, nicméně argumentace nedostatkem zavinění zcela pomíjí, že úmysl obžalovaného krivě obvinít poškozeného, resp. jeho vědomí, že skutečnosti, které v trestním oznámení uvádí, jsou nepravdivé, vzal soud I. stupně na základě řádně provedeného dokazování důvodně za prokázané.

42. Domáhá-li se obžalovaný ve vztahu k tomuto skutku doplnění dokazování znaleckým posouzením věrohodnosti své a poškozeného [poškozený 1], audináhravkami obsahujícími podání trestního oznámení a ohledáním místa benzinové pumpy, hodnotí odvolací soud tyto důkazy jako zcela nadbytečné, když vina obžalovaného byla provedenými důkazy prokázána mimo jakoukoli důvodnou pochybnost. V obecné rovině navíc platí, že existuje-li či je tvrzeno podezření, že určitá osoba vypovídá nepravdivě, není taková skutečnost být sama o sobě důvodem znaleckého zkoumání takové osoby (osob), neboť posouzení pravdivosti či nepravdivosti výpovědi je otázkou, jejíž zhodnocení náleží soudu, nikoli znalci.

43. Pokud jde o právní posouzení jednání obžalovaného, odvolací soud se – v rámci omezeného přezkumu vysvětleného v odst. 33 tohoto odůvodnění – neztotožnil se soudem I. stupně, pakliže tento soud posoudil jednání obžalovaného, vedle správné kvalifikace jako přečinů krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) tr. zákoníku a krivého obvinění podle § 345 odst. 2, 3 písm. d) tr. zákoníku, jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Trestného činu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl, a způsobí takovým činem značnou škodu. Podle § 138 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku se pro účely tohoto zákona značnou škodou rozumí škoda dosahující částky nejméně 1 000 000 Kč. Obžalovaný měl v projednávané věci způsobit poškozenému panu [poškozený 3]. vydíráním škodu ve výši 601 000 Kč a pokusit se způsobit škodu v celkové výši 1 201 000 Kč (s připočtením škody, již se pokusil způsobit i zbývajícím dvěma poškozeným, by se jednalo o mírně vyšší částku). Obžalovaný tímto jednáním nepochybně naplnil základní skutkovou podstatu § 175 odst. 1 tr. zákoníku, nikoli však kvalifikovanou skutkovou podstatu § 175 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, o jejíž naplnění – způsobení škody přesahující částku 1 000 000 Kč – se pouze pokusil. Obecně platí, že kvalifikovaná skutková podstata (v tomto případě skutková podstata zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku) je vždy *lex specialis* ve vztahu ke skutkové podstatě základní (v tomto případě skutkové podstatě trestného činu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku). Je tedy v případě, že pachatel naplní svým jednáním kvalifikovanou skutkovou podstatu trestného činu, vyloučen jednočinný souběh a jednání pachatele se posuzuje pouze podle speciálního ustanovení upravujícího kvalifikovanou skutkovou podstatu. Též v případě, že pachatelovo jednání, směřující k naplnění kvalifikované skutkové podstaty, zůstane ve stadiu pokusu, je třeba právně takové jednání posoudit toliko jako pokus kvalifikované skutkové podstaty, na čemž nic nemění ani skutečnost, že pachatel svým jednáním již naplnil skutkovou podstatu základní. Jednání obžalovaného je tedy třeba kvalifikovat jako pokus zločinu vydírání podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 175 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku. Právní kvalifikace uvedená v napadeném rozsudku by odpovídala situaci, kdy by obžalovaný svým jednáním již naplnil skutkovou podstatu dokonatého trestného činu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku (tj. obžalovaný by způsobil značnou škodu), a zároveň by jeho jednání zůstalo zčásti ve stadiu pokusu, tedy pokusil by se způsobit ještě vyšší škodu, ovšem za předpokladu, že by celková škoda, již by se obžalovaný takto pokusil způsobit, nepřesahovala již hranici tzv. škody velkého rozsahu. Tato nepřesnost v právní kvalifikaci jednání obžalovaného přitom zakládá důvod zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku.

44. Vznáší-li obžalovaný relativně rozsáhlé námitky vůči závěrům znaleckého posudku zpracovaného znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Gabrielou Leblovou, a to i vůči procesu utváření znaleckého posudku, nelze se s ním ztotožnit.

45. Především, konzultace policejního orgánu se znalkyní, předcházející zadání posudku a transparentně zachycená ve spisu (č. l. 856), směřovala k ověření smyslu zadání znaleckého posudku, konkrétně k rozlišení mezi patologickým hráčstvím a nezdrženlivým hráčstvím, přičemž se podle obsahu úředního záznamu konzultace nesla v obecné rovině (tedy nikoli konkrétně ve vztahu k obžalovanému). Teprve na část záznamu zachycující obsah a výsledky této konzultace navazuje část, v níž policejní orgán sám shrnuje důvody, proč v projednávané věci považuje znalecké zkoumání za neúčelné a nadbytečné. Taková v obecné rovině vedená konzultace, směřující ke zjištění, zda je zadání znaleckého posudku v konkrétní věci potřebné, resp. smysluplné, nejenže neporušuje žádné ustanovení trestního řádu či jiného zákona, ale naopak směřuje k zajištění řádného a zákonného procesu, naplňujícího též požadavky rychlosti a hospodárnosti řízení. Je tedy zavádějící odvolací argumentace obžalovaného, že znalkyně bez znalosti spisu a pohovoru s ním ventilovala svůj názor, který byl shodný se závěrem následně zpracovaného znaleckého posudku, stejně jako zcela nepodložené tvrzení, že orgány činné v trestním řízení záměrně ustanovily znalkyni, u níž si byli jisti jejím závěrem.

46. Námitky směřující proti závěrům znaleckého posudku, konkrétně rozlišení mezi patologickým a nezdrženlivým hráčstvím, jsou pak pouhou polemikou s odbornými psychiatrickými závěry, jež znalkyně ve znaleckém posudku učinila a jež velmi podrobně vysvětlila i ve svém výsledku v hlavním líčení, založenou z převážné části na vlastním názoru na danou odbornou problematiku.

47. Odvolací soud proto zamítl i návrh na doplnění dokazování znaleckým posudkem specializovaného adiktologa, neboť z provedeného dokazování nevyplynou žádné důvodné pochybnosti o správnosti závěrů znaleckého posudku MUDr. Leblkové; takové pochybnosti nemůže založit odlišný – laický – názor obžalovaného na danou problematiku.

48. Ve vztahu k ukládanému podmíněně odloženému **trestu odnětí svobody za současného vyslovení probačního dohledu** se odvolací soud po pečlivém zvážení argumentace podaných odvolání obžalovaného i státní zástupkyně, s výhradou, jež bude rozvedena dále, ztotožnil se s závěry, jež učinil již soud I. stupně.

49. Ve prospěch obžalovaného lze nepochybně hodnotit jako polehčující okolnost jeho dosavadní naprostou trestní bezúhonnost a předchozí řádný život, plnou náhradu způsobené škody, skutečnost, že se ke svému jednání ve vztahu k poškozeným [poškozený 3]. (nejzávažnější část projednávaného skutku) a [poškozený 2] v plném rozsahu doznal a omluvil se za ně. I přístup obžalovaného v průběhu hlavního líčení a veřejného zasedání (především souhlas se čtením svědecké výpovědi poškozeného [poškozený 3], aby nebyl sekundárně viktimizován) nasvědčuje vážnosti projevené sebereflexe, stejně jako projevená snaha řešit problémy s hráčstvím. Pominout nelze ani to, že ve vztahu k nejzávažnějšímu trestnému činu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku zůstalo jednání obžalovaného toliko ve stadiu pokusu, přičemž směřovalo ke způsobení škody pouze relativně mírně přesahující hranici tzv. značné škody (nelze tedy přisvědčit argumentaci odvolání státní zástupkyně, pokud vyšší škody, již se obžalovaný pokusil způsobit, argumentovala v jeho neprospěch). Při úvahách o nutnosti působit na obžalovaného, s ohledem na přitěžující okolnosti, jež budou rozebrány dále, již nepodmíněným trestem odnětí svobody, pak bylo namístě zvážit i to, že dosud zcela bezúhonný obžalovaný, nacházející se stále v relativně mladém věku (nikoli však již věku blízkém věku mladistvých, jak v odvolání obžalovaný argumentoval, neboť takovou polehčující okolnost lze přiznat pachateli ve věku do 19 či 20 let, výjimečně ve věku do xxx let, nikoli pachatelům starším – srov. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 838, marg. č. 8), strávil v této trestní věci již více než rok ve vazbě.

50. Naproti tomu obžalovanému velmi výrazně přitěžuje, že se dopustil celkem tří trestných činů, jež páchal po delší dobu, když i samotná nejzávažnější část jednání vůči poškozenému panu K. trvala více než měsíc a spočívala v řadě dílčích aktů. Obžalovaný postupoval při páčání trestné činnosti relativně sofistikovaně, využíval zpočátku falešné identity, zvláště jednání spáchané vůči xxx mu poškozenému [POŠKOZENÝ 3] hodnotí odvolací soud jako mimořádně bezostyšné, zákeřné a zároveň arogantní (srov. především „pokuty“ za nedostatečně rychlé poskytnutí peněz), zasahující mimořádně citelně nejen majetkovou sféru, ale i soukromí a důstojnost poškozeného. Není přitom naprosto podstatné, že prvotní kontakt navázal poškozený, neboť obžalovaný velmi dobře věděl, že se vydírání dopouští vůči člověku, který se v důsledku svého tělesného postižení nachází ve složitější životní situaci a má omezenější možnost bránit se. Nepříznivé následky pro psychiku poškozeného, jež vyplývají z jeho výpovědi, jsou zcela pochopitelné a obžalovaný za ně nese plnou odpovědnost.

51. Odvolací soud se nicméně, při plném vědomí závažnosti přitěžujících okolností popsaných v předchozím odstavci, přiklonil k závěru soudu I. stupně, že též s ohledem na dobu, kterou v projednávané věci obžalovaný již strávil ve vazbě, a podstatné polehčující okolnosti, jež byly zmíněny výše, není ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody k dosažení účelu trestu

nezbytné a že tohoto účelu lze ještě dosáhnout uložením podmíněně odloženého trestu odnětí svobody vyměřeného včetně stanovení maximální možné zkušební doby pěti roků správně již soudem I. stupně. Vzhledem k závažnosti, rozsahu, době trvání a způsobu páčání trestné činnosti je přitom nutné stanovení probačního dohledu nad obžalovaným, k němuž rovněž zcela správně přistoupil již soud I. stupně.

52. Soud I. stupně však v rozporu s § 85 odst. 3 tr. zákoníku neuložil obžalovanému, aby podle svých sil odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem poškozenému [POŠKOZENÝ 3] způsobil. Z citovaného ustanovení vyplývá, že soud má takovou povinnost *zpravidla* obžalovanému při ukládání podmíněně odloženého trestu odnětí svobody s dohledem uložit. Platí tedy, že zákon stanovení této povinnosti zdůrazňuje jako podmínku, jež má být pachateli stanovena pravidelně ve všech případech, kdy způsobil nemajetkovou újmu, která dosud nebyla odčiněna, přičemž nevyslovení této povinnosti, jsou-li k tomu zvláštní důvody, resp. překážky, musí soud v rozsudku odůvodnit (srov. Púry, F. § 82 a § 85 [Zkušební doba, přiměřená omezení a přiměřené povinnosti]). In: Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 1342 a s. 1380). Nedůvodné neuložení povinnosti podle § 85 odst. 3 tr. zákoníku představuje fakticky nezákonné zmírnění uloženého podmíněného trestu odnětí svobody s dohledem, neboť se v jeho důsledku po pachateli trestného činu nevyžaduje, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení, vedle vedení řádného života a plnění podmínek probačního dohledu, též podle svých sil odčinil nemajetkovou újmu v penězích způsobenou trestným činem. Tato skutečnost by tedy nebyla při hodnocení chování obžalovaného ve zkušební době podmíněného odsouzení podstatná, což je též v zásadním rozporu s oprávněným zájmem poškozeného [POŠKOZENÝ 3]. Odvolání státního zástupce proti výroku o trestu, byť v něm neuložením této povinnosti přímo neargumentoval, když se domáhal uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, tedy ještě výraznějšího zpřísnění trestu oproti trestu uloženému napadeným rozsudkem, přitom umožnilo odvolacímu soudu v rámci nového rozhodování tímto rozsudkem zpřísnit trest uložený původně soudem I. stupně právě o tuto povinnost, jež v napadeném rozsudku nebyla v rozporu s trestním zákoníkem obžalovanému uložena.

53. Odvolací soud se neztotožnil s argumentací obžalovaného, nesouhlasil-li s uložením trestu propadnutí věci postihujícího též počítačovou sestavu a notebook s nabíjecím adaptérem. Ve vztahu ke všem těmto věcem byly splněny veškeré zákonné podmínky uložení trestu propadnutí věci, obžalovaný jich užil (byť zčásti třeba v důsledku propojenosti zařízení, když primárně užíval mobilní telefon) k páčání projednávané velmi závažné trestné činnosti, například právě do nich měl stažen dokumenty k uznání dluhu, popř. i směnku, jejichž podpis po poškozeném panu [poškozený 3]. požadoval. Trest propadnutí věci vyslovený již soudem I. stupně tedy tyto věci postihl zcela správně a zcela v souladu s trestním zákoníkem a nelze jej považovat za nepřiměřeně přísný.

54. Na popsanych závěrech vztahujících se k výroku o trestu, konkrétně na posouzení rozhodných skutečností z hlediska určení zákonného a přiměřeného trestu, pak nic nemohl změnit ani obžalovaný navrhaný další důkaz – zdravotní záznam o problémech obžalovaného ze dne 12. 1. 2024. Navrhl-li obžalovaný provést důkaz též záznamem o prostudování spisu, konkrétně vyjádřením jeho obhájkyne zachyceným v tomto záznamu, konstatuje odvolací soud, že takové vyjádření obhájce vůbec nemá důkazní povahu. I tyto návrhy na doplnění dokazování proto byly odvolacím soudem ve veřejném zasedání zamítnuty.

55. Výrok o **povinnosti obžalovaného nahradit poškozenému nemajetkovou újmu v penězích** napadli svým odvoláním jak obžalovaný, tak poškozený, přičemž odvolací soud v plném rozsahu přisvědčil odvolání poškozeného.

56. Odvolací soud se především zcela ztotožňuje s poněkud stručně odůvodněným závěrem učiněným správně již soudem I. stupně, že obžalovaný projednávaným trestným jednáním, vedle

majetkové sféry poškozeného (způsobení škody), zasáhl i do chráněných hodnot osobnosti poškozeného, konkrétně do jeho práva na čest a důstojnost, svobody rozhodování i práva na soukromí velmi závažným způsobem. Tímto zásahem byly způsobeny poškozenému duševní útrapy, které ve své výpovědi podrobně popsal. Důvodnost nároku poškozeného na odčinění nemajetkové újmy v penězích za tento zásah ostatně nezpochybňuje ve svém odvolání ani obžalovaný, jenž nicméně vyjadřuje nesouhlas s výší náhrady, již určil soud I. stupně.

57. Nárok poškozeného se opírá o ustanovení § 2956 o. z. (ve spojení s § 81 a násl. o. z., upravujícími ochranu osobnosti člověka), podle něhož platí, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části občanského zákoníku, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2957 o. z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

58. Odvolací soud se shoduje z rozhodné části s argumentací uplatněnou v odvolání poškozeného, a to s určitou výhradou otázky sekundární viktimizace poškozeného. Jak již bylo v jiné souvislosti uvedeno výše, lze totiž přisvědčit obžalovanému, že jeho postoj k probíhajícímu řízení byl takové povahy a intenzity, že učinil v rozumných mezích vše, aby sekundární viktimizace poškozeného byla minimalizována.

59. Je však na druhou stranu třeba zdůraznit, že v projednávané věci se jednalo o velice intenzivní a relativně dlouho (v případě nejzávažnější třetí části jednání obžalovaného více než měsíc) trvající zásah do soukromí, důstojnosti a cti poškozeného a do jeho svobody rozhodování, složený z řady dílčích aktů. Z hlediska kritérií stanovených v § 2957 o. z. odvolací soud zdůrazňuje, že obžalovaný poškozenému způsobil újmu úmyslným jednáním, a to jednáním, jež naplňuje skutkovou podstatu zločinu, resp. pokusu zločinu, spáchaným opakovanými bezprávnými výhrůžkami, a to plánovitě, lstivě (jednání pod falešnou identitou), sofistikovaně a se zvláštní arogancí a bezcitností (srov. např. již výše zmíněné stanovování pokut za včasné nezaplacení požadované částky nebo sdělení poškozenému, že se obžalovaný takto chová pro jeho dobro, aby se poškozený poučil). Obžalovaný zcela vědomě a cíleně dlouhodobě protiprávně zasahoval do osobnosti člověka tělesně xxx ho, tedy relativně zranitelnějšího. Je zcela pochopitelné, že takto závažný zásah do osobnosti poškozeného, včetně zásahu do jeho nejméně sféry, způsobil poškozenému duševní útrapy, které ve své výpovědi podrobně popsal a které lze v rámci duševních útrap odškodňovaných podle citovaného ustanovení, nedosahujících tedy ještě intenzity posttraumatické stresové poruchy, hodnotit jako značné a závažné.

60. Odvolací soud, stejně jako již soud I. stupně, měl při svém rozhodování o výši náhrady způsobené nemajetkové újmy k dispozici všechny potřebné informace, charakterizující jak vlastní zásah do přirozených práv poškozeného (okolnosti projednávaného skutku), tak osobu obžalovaného i důsledky tohoto zásahu v osobní sféře poškozeného. Jak opakovaně zdůrazňuje i Ústavní soud, trestním soudům bylo rozhodování o adhezních nárocích svěřeno právě proto, aby poškození mohli dosáhnout plného uspokojení svých nároků zásadně již v trestním řízení a nemuseli podstupovat další řízení před civilními soudy (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2024, sp. zn. IV. ÚS 1551/23, odkazující přiměřeně na nález Ústavního soudu ze dne 27. 6. 2023, sp. zn. I. ÚS 1222/22).

61. S ohledem na rozsah, délku trvání, intenzitu a způsob zásahu do přirozených práv poškozeného shledal odvolací soud, že požadovaná náhrada nemajetkové újmy v částce 150 000

Kč rozhodně není nepřiměřeně vysoká, naopak ji lze považovat za velice uměřenou. Odvolací soud tedy, oprostí soudu I. stupně, posoudil nárok poškozeného jako důvodný v celém rozsahu, nikoli pouze v částce 50 000 Kč, o jejímž přiznání rozhodl již soud I. stupně, a proto napadený rozsudek zrušil též z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku.

62. Argumentuje-li obžalovaný částkami přiznávanými v případě nezákonného trestního stíhání, eventuálně konkrétním případem způsobení nemajetkové újmy poškozené krádeží provedenou zaměstnankyní, jíž důvěřovala, jedná se z hlediska podstatných kritérií, která odvolací soud rozebral v předchozích odstavcích tohoto odůvodnění (především v odst. 59), o případy naprosto nesrovnatelné. Obecně nadto platí, že částky, jež jsou ve skutečně srovnatelných případech – takový případ ovšem vzhledem ke značným specifikům projednávané věci není soudu znám a nebyl ani stranami předložen – jako náhrada nemajetkové újmy přiznávány, jsou pouze jedním z vodítek, jakkoli jistě vodítkem významným, jimiž se soud při svém rozhodování, jež nutně musí být založeno na posouzení individuálních okolností případu, řídí.

63. S ohledem na produktivní věk, absenci závažných zdravotních problémů bránících ve výdělečné činnosti i osobu obžalovaného, jenž byl v době spáchání trestné činnosti studentem xxx fakulty (byť tato studia byla v důsledku vazebního stíhání ukončena), přiznaná částka, přesahující mírně trojnásobek průměrné měsíční mzdy v České republice v roce 2025, ani při vědomí dluhu, jež má nyní obžalovaný u své rodiny a jenž vznikl kvůli povinnosti nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil, není pro obžalovaného v žádném případě likvidační, ospravedlňující a vyžadující modifikaci výše přiznaného nároku.

64. Přiznání úroku z prodlení v zákonné výši 12,75 % ode dne 4. 9. 2024 do zaplacení (obžalovaný se o uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích ve výši 150 000 Kč dozvěděl dne 2. 9. 2024) bylo již v napadeném rozsudku zcela správné a shodně postupoval i odvolací soud. Neexistuje totiž žádný přesvědčivý důvod postupovat v adhezním řízení z hlediska rozhodování o úrocích z prodlení jiným způsobem než v klasickém řízení občanskoprávním, jak se domáhá obžalovaný, a takový postup by byl v rozporu s ustálenou judikaturou (srov. i k otázce počátku prodlení např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 6. 9. 2001, sp. zn. 5 Tz 162/2001).

65. Odvolací soud tedy shrnuje, že z důvodů podrobně rozebraných v předchozích odstavcích z podnětu odvolání obžalovaného, státní zástupkyně i poškozeného podle § 258 odst. 1 písm. b), d) a f) tr. řádu napadený rozsudek zrušil v plném rozsahu a sám znovu rozhodl o vině obžalovaného celým pokračujícím trestným činem, když opravil vadu písemného vyhotovení rozsudku týkající se číslování skutků, upravitel v souladu s odvolací argumentací obžalovaného popis skutku uvedeného v bodě 3 a oproti soudu I. stupně uznal obžalovaného vinným – v souběhu s dalšími trestnými činy, u nichž ke změně nedošlo – pokusem zločinu vydírání podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 175 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, nikoli tedy tímto trestným činem zčásti dokonaným a zčásti ve stadiu pokusu. Pokud jde o výrok o trestu, odvolací soud rozhodl obdobně jako soud I. stupně, nicméně z podnětu odvolání státní zástupkyně ukládaný trest zpřísnil o stanovení povinnosti obžalovaného ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem podle svých sil odčinit nemajetkovou újmu v penězích (§ 85 odst. 3 tr. zákoníku), již opomněl vyslovit soud I. stupně. Konečně soud zcela vyhověl odvolání poškozeného [POŠKOZENÝ 3] a v adhezním řízení rozhodl o povinnosti obžalovaného nahradit poškozenému nemajetkovou újmu v penězích v částce 150 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 4. 9. 2024 do zaplacení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat ve lhůtě **dvou měsíců** od jeho doručení **dovolání** prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. řádu). O dovolání rozhoduje **Nejvyšší soud** (§ 265c tr. řádu). Právo podat dovolání přísluší **nejvyššímu státnímu zástupci**, na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost

kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále **obviněnému** pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu). Obviněný tak může **učinit pouze prostřednictvím obhájce** (§ 265d odst. 2 tr. řádu). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – m) tr. řádu nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 22. ledna 2025

Mgr. Jan Šott, v.r.
předseda senátu